

Nr 94.

Av herrar **Ericson** i Boxholm och **Karlsson** i Vadstena, om tullfrihet för ämnen till korsningsspetsar samt till fjäder- och växeltungor.

Gällande tulltaxa upptager i rubrik 789 såsom tullfria vissa slag av järnvägs- och spårvägsmaterial. Bland de i rubriken angivna varuslagen äro även s. k. fjäder- och växeltungor. Före ikraftträdandet av nu gällande tulltaxa förekom praktiskt taget icke någon tillverkning här i landet av nämnda artiklar, vilket torde hava varit anledning till att de lämnades tullfria. Emellertid har sedan dess upptagits en omfattande inhemsk produktion av artiklarna i fråga. En del av denna produktion är baserad på svenskt material, men för vissa modeller har det visat sig nödvändigt att använda utländskt halvfabrikat i form av ämnen, vilka här undergå vidare bearbetning. Gjorda försök att inom landet till konkurrenskraftiga pris anskaffa dessa ämnen hava enligt uppgift hittills icke lett till något resultat. Under det att utländska ämnen kunna erhållas till ett pris av 14 öre per kilogram exklusive tull, har sålunda i offerter å svenska ämnen begärts ett pris av 26 öre per kilogram.

Vid införsel av ifrågavarande ämnen hava desamma på grund av gällande tulltaxebestämmelser förtullats såsom järnvaror, ej särskilt nämnda. Då vikten av ämnena ligger mellan 100 och 1,000 kilogram per stycke och då de tulltekniskt sett betraktats såsom bearbetade, hava de därvid kommit att hänföras till tulltaxerubrik 892 med tull av 6 öre per kilogram, motsvarande 42.8 procent av värdet, under det att såsom nämnt de färdiga fjäder- och växeltungorna äro tullfria. Denna oegentlighet synes lämpligen böra avhjälpas på det sätt, att även ämnena göras tullfria och i sådant syfte upptagas i rubrik 789 tillsammans med den färdiga varan.

Ett liknande missförhållande gör sig gällande beträffande ett annat inom spårväxelfabrikationen använt halvfabrik, nämligen ämnen till s. k. korsningsspetsar. De färdiga korsningsspetsarna, vilka ingå som delar i spårkorsningar, tullbehandlas, såsom utgörande »andra, ej särskilt nämnda delar till spårordningar», enligt tulltaxerubrik 790 med tull av 4 öre per kilogram. Däremot förtullas de för tillverkning av korsningsspetsar avsedda ämnena, vilka i likhet med ämnena till växeltungor väga mellan 100 och 1,000 kilogram per stycke men till skillnad från dessa tulltekniskt anses såsom oarbetade, enligt tulltaxerubrik 886 med tull av 5 öre per kilogram, motsvarande omkring 18.4 procent av värdet. Även ämnena till korsningsspetsar måste i stor utsträckning införas från utlandet, enär prisen å inom landet tillverkade ämnen icke äro konkurrenskraftiga.

Här inträffar sålunda det egendomliga förhållandet att ämnen till en del av ett färdigt fabrikat äro belagda med en tull av 5 öre per kilogram, och den färdigarbetade delen med en tull av 4 öre per kilogram under det att den färdiga varan i sin helhet är tullfri.

Med hänsyn till nu anförda omständigheter synes en ändring i tulltaxan böra vidtagas även med nu ifrågavarande ämnen. I betraktande av att den färdiga artikeln — korsningsspetsarna — ingår som del i spårkorsningarna och att sistnämnda vara, såsom hänförlig till tulltaxerubrik 789, är tullfri, synes det skäligt, att även ämnena göras tullfria, för vilket ändamål de lämpligen kunna upptagas i sistberörda rubrik.

På grund av vad ovan anförts hemställa vi,

att riksdagen måtte besluta, att rubrik 789 i gällande tulltaxa erhåller följande lydelse:

»789. Bottenplåtar, syllar, skarvjärn, räls- och mellanklotsar, spårramar och stödskenor, spårväxlar, spårkorsningar, fjäder- och växeltungor, spårramar till flyttbara järnvägar, ävensom ämnen till korsningsspetsar samt till fjäder- och växeltungor — — — fria».

Stockholm den 20 januari 1927.

F. O. Ericson,
Boxholm.

Gottfrid Karlsson,
Vadstena.